

ΕΤΟΣ 69ο

18 Απριλίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3542)

ΠΟΙΑ ΛΥΤΡΩΣΗ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ;

Καθώς πλησιάζουμε στις ημέρες του Άγιου Πάσχα ή Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει ἀλήθειες γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς τόν φανερώνουν διαφορετικά ἀπό ὅ,τι οἱ πολλοί πιστεύουν γι' αὐτόν. Οἱ ἄνθρωποι ἐπιμένουν στήν ἀνθρώπινη, τή συναισθηματική πλευρά θέασης τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ. Ζητοῦμε ἕναν Θεό παντοδύναμο, ὁ ὁποῖος νά διορθώσει τίς ἀτέλειες τῆς ζωῆς μας καί τήν ἴδια στιγμή νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό δοκιμασίες, προβλήματα, ἀρρώστιες, νά ἀναστείλει ἀκόμη καί τόν θάνατο. Γιά τήν πίστη μας ὅμως ὁ Χριστός, χωρίς νά ἀπορρίπτει τήν ἐγκόσμια πραγματικότητα, εἶναι ὁ Θεάνθρωπος ὁ ὁποῖος ἦρθε στόν κόσμο «γιά νά μᾶς ἐξασφαλίσει τήν αἰώνια σωτηρία», «αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος» (Ἐβρ. 9, 12).

Αὐτό σημαίνει ὅτι ἦρθε γιά νά ἐκπληρώσει στό πρόσωπό του ὅλους τοὺς τύπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί νά μᾶς κάνει νά δοῦμε ἀλλιῶς τόν κόσμο καί τή ζωή, μέσα ἀπό τό πρίσμα τῆς σχέσης μαζί του. Τήν ἴδια στιγμή, ὅλοι οἱ θρησκευτικοί τύποι ἢ καταργοῦνται ἢ ἀλλάζουν περιεχόμενο. Αὐτό θά συμβεῖ καί μέ τή θυσία τοῦ ἐξιλασμοῦ τῶν Ἑβραίων, στήν ὁποία ὁ Ἀρχιερέας τοῦ κάθε ἔτους ἔμπαινε μία φορά τόν χρόνο στά Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ ναοῦ τῶν Ἱεροσολύμων, γιά νά προσφέρει μέ τό αἷμα τῶν τράγων καί τῶν μόσχων θυσία ὑπέρ τῶν δικῶν του ἀμαρτημάτων καί παντός τοῦ λαοῦ. Ὁ Χριστός θά εἰσέλθει μία φορά στά Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὄχι τοῦ χειροποίητου ναοῦ, ἀλλά ὀλόκληρου τοῦ κόσμου, καί θά προσφέρει στόν Γολγοθᾶ ὄχι τό αἷμα τῶν ζώων, ἀλλά τό δικό του αἷμα. Ἡ θυσία δέν γίνεται γιά τίς δικές του ἀμαρτίες, διότι ἦταν ἀναμάρτητος. Ὁ Χριστός παραδίδει μέ τήν θέλησή του τόν ἑαυτό του στόν θάνατο γιά τίς ἀμαρτίες ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὄχι μόνο τῆς τότε ἐποχῆς, ἀλλά καί μέχρι τοῦ τέλους τοῦ κόσμου. Δέν καθαρίζει ἐξωτερικά τοὺς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

*Ἀδελφοί, Χριστός δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν
διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ
ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος
εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων
καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ραντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν
τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος
αἰωνίου ἐάντων προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεῦειν Θεῷ ζῶντι;*

ἄνθρωπος ἀπὸ ὅ,τι τοὺς χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό, ἀλλὰ καθαρίζει τὴ συνείδησή τους ἀπὸ τὰ ἔργα πού ὀδηγοῦν στὸν θάνατο. Καί ἔτσι, μπορεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν νά λατρεύει τὸν ἀληθινό Θεό.

Ἡ λύτρωση καὶ τὰ ὑποκατάστατα

Λύτρωση χρειαζόμαστε οἱ ἄνθρωποι. Ἀπὸ τοὺς φόβους μας. Ἀπὸ τὰ προβλήματα μας. Ἀπὸ τὸν ἴδιο μας τὸν ἑαυτό. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους πού δὲν μποροῦν νά μᾶς καταλάβουν. Ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τίς ἀνάγκες μας. Κυρίως, ἀπὸ τὸ ἄγχος τοῦ θανάτου. Καί ἀναζητοῦμε τὴ λύτρωση αὐτὴ στὸν χρόνο καὶ στό ξόδεμά του. Προτιμοῦμε τὰ ὑποκατάστατα τῆς ζωῆς, πού μᾶς προσφέρει ὁ κόσμος μας. Μεταθέτουμε τὴν ἀπάντηση στὴ διασκέδαση, στὴν ἐργασία, στὴν τηλεόραση, στὴν εἰκονικὴ πραγματικότητα, στό Διαδίκτυο, στὴν ἡδονή, στό αὔριο. "Ἐχουμε χρόνο. Καί ὁ πολιτισμὸς μας προσπαθεῖ νά σκιάσει τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, θεωρώντας εἴτε ὅτι δὲν ὑπάρχει, εἴτε ὅτι ἔχει νά κάνει μέ τὴν αἰωνιότητα καὶ ὄχι μέ τὸ σήμερα. Τὰ ὑπαρξιακά μας ὅμως ἄγχη παραμένουν ἀξεγέλεστα. Καί μᾶς καλοῦν νά ἀπαντήσουμε στίς προκλήσεις πού θέτουν.

Τὸ κακό πού ξεχάσαμε

Λύτρωση χρειαζόμαστε οἱ ἄνθρωποι. "Ἐχουμε διαγράψει τὸ πρόσωπο τοῦ διαβόλου, τὴν ἐμπάθεια, τὴν ἐννοια τῆς ἀμαρτίας ἀπὸ τὴ ζωὴ μας καὶ τὸν πολιτισμὸ μας, διότι τὰ θεωροῦμε κατάλοιπα μίας ἄλλης ἐποχῆς.

Ἀναζητήστε τὴ νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Ἡ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση
τοῦ Ὁμοτ. Καθηγ. Χρήστου Σπ. Βούλγαρη

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Χριστός ὅμως ἦλθε ὡς ἀρχιερέας τῶν μελλοντικῶν σωτηρίων ἀγαθῶν, μέ τήν ἀνώτερη καί τελειότερη σκηνή, ὅχι τή χειροποίητη, πού δέν ἀνήκει δηλαδή στόν παρόντα κόσμο, οὔτε μπῆκε μέ αἷμα τράγων καί μοσχαριῶν, ἀλλά μέ τό δικό του αἷμα εἰσηῆλθε μία γιά πάντα στά ἀληθινά οὐράνια Ἱεγια καί ἔτσι ἐξασφάλισε αἰώνια λύτρωση. Γιατί, ἂν τό αἷμα ταύρων καί τράγων καί ἡ στάχτη τῆς δαμάλεως ἀνακατεμένη μέ νερό πού ραντίζει τούς ἀκαθάρτους ἀποθλέπει στόν σωματικό ἐξαγνισμό, πόσο μᾶλλον τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μέ τήν ἐνέργεια τοῦ αἰώνιου Πνεύματος πρόσφερε τόν ἑαυτό του ὡς ἀμόλυντη θυσία στόν Θεό, θά καθαρῖσει τή συνειδησή μας ἀπό τά νεκρά ἔργα, ὥστε νά λατρεύουμε τόν ζῶντα Θεό;

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Κι ὅμως οἱ καταστάσεις τοῦ κακοῦ, ἐφόσον δέν ὑπάρχει ὁ Θεός στή ζωή μας, βασιλεύουν. Καί γιά νά μπορέσουμε νά τίς ἐκδιώξουμε ἀπό τή ζωή μας, χρειάζεται ἡ πίστη στόν Χριστό. Ἡ γνώση τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ του ἔργου. Ἡ ὑπέρβαση τῆς παιδικῆς θρησκευτικότητας, ἡ ὁποία περιορίζεται σέ τύπους πού μᾶς προετοιμάζουν γιά τή συνάντηση μέ τόν νικητή τοῦ θανάτου, ἀλλά δέν ἐπαρκοῦν γιά νά ἀλλάξουν τή ζωή μας, ἂν δέν ἀφήσουμε ἐκεῖνον, μέσα ἀπό τή μετοχή στή θεία Εὐχαριστία, μέσα ἀπό τή μετατροπή τοῦ χρόνου μας σέ προσευχή, ἀγάπη καί συγχώρεση, μέσα ἀπό τή βεβαιότητα τῆς ἀνάστασης, νά ἀλλάξει τελικά τή ζωή μας.

Λύτρωση γιά τήν αἰωνιότητα

Λύτρωση χρειαζόμαστε οἱ ἄνθρωποι. Ὅχι πρόσκαιρη, ἀλλά αἰώνια. Γι' αὐτό καί δέν ἀρκεῖ νά πιστεύουμε σέ ἕναν Θεό πού τόν βλέπουμε μέ γνώμονα τό ἔλασσον, δηλαδή τό πρόσκαιρο συμφέρον, ἀλλά νά ἀφεθοῦμε στό μείζον, πού εἶναι ἡ αἰωνιότητα. Ἄν δέν ὀργανώσουμε τή ζωή μας, ἔχοντας νόημα καί προοπτική τήν αἰωνιότητα, τότε ἡ λύτρωση πού λαμβάνουμε στήν Ἐκκλησία εἶναι ἀπλῶς ἀνακούφιση καί γαλήνη ἀπό τά πολλά προβλήματα μας, μία παρηγοριά, ἡ ὁποία δέν ἀρκεῖ. Γιά νά ἔρθει ἡ λύτρωση, χρειάζεται νά παραιτηθοῦμε ἀπό τή βεβαιότητα καί τήν ἀσφάλεια τῆς ἡσυχίας. Νά κατανοήσουμε ὅτι ἡ σχέση μέ τόν Χριστό εἶναι σταυρός καί ἄρηση του. Ὅτι εἶναι δρόμος ἐμβάθυνσης στό μυστήριο τῆς κοινωνίας Θεοῦ καί ἀνθρώπου, στή ζωή τῆς πίστες στήν ὁποία κυρίως καλούμαστε νά δίνουμε καί ὅχι νά ἀποσκοποῦμε στό νά παίρνουμε. Ὅτι εἶναι δρόμος ἐμπιστοσύνης καί ἀλήθειας. Ἄν δέν κατανοήσουμε καί δέν ζήσουμε τήν προοπτική τῆς αἰωνιότητας, ἀκόμη κι ἂν

18 Ἀπριλίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)
Ἰωάννου ὁσίου, Σάββα τοῦ στρατηλάτου καί μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ι΄ 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων
Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.

αὐτή ἀφήνει ἐπώδυνα κενά στά παρόντα, τότε ἡ πίστη μας δέν μπορεῖ νά κραταιωθεῖ καί ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ θά μένει δεύτερη, μπροστά στήν προτεραιότητα τοῦ συμφέροντος.

Ἄς ἐμπιστευθοῦμε τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία, μή παραδίδοντας τόν ἑαυτό μας στούς τύπους τοῦ παρελθόντος, ἀλλά ζώντας τά πάντα ὡς καινούργιο ξεκίνημα στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Γιά νά ἔρθει ἡ λύτρωση!
π. Θ.Μ.

1821 - 2021

**Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.**

Κεντρική ἰστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr
Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821
Twitter: twitter.com/ekklisia1821
Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

**ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιου 1, 115 21 Αθήνα. Εκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr